

Hoe praat ik met mijn kind over TOS?

Armelle over haar zoon Daan

Vanaf 2 jaar kreeg mijn zoon logopedie. Ik zei dat het voor zijn praten was. Maar meer uitleg gaf ik niet. Mijn zoon is in groep 2 gestart op cluster-2 onderwijs. Toen was hij 5 jaar. Mijn uitleg over zijn overstap naar een andere school was toen: de klassen zijn kleiner, er is minder herrie, er is meer hulp. En er zijn allemaal kinderen die praten moeilijk vinden.

Nadenken over TOS

Wat hij ervan begreep weet ik niet. Hij stelde zelf nooit vragen. Ik kreeg de behoefte hem uit te leggen wat hem mankeerde toen hij 8 jaar was. Ik wist zeker dat hij voelde dat hij anders was dan de kinderen bij ons uit de buurt.

Ik ging mijn zoon vragen stellen. Zo kon hij zelf nadenken over zijn TOS. Ik vroeg bijvoorbeeld: "Je hebt elke week logopedie. Weet je waarom dat is?". "Praten gaat bij jou wat moeilijker. Hoe merk je dat zelf? Of: "Wat vind je moeilijk bij praten?"

Ik wist niet of hij na het gesprek begrepen had wat een TOS is. Tijdens het gesprek merkte ik wanneer het genoeg voor hem was. Dan had hij geen aandacht meer. Waarschijnlijk had hij dan tijd nodig om de informatie te verwerken. En hij kon toen moeilijk zeggen wat hij voelde.

Tijd en herhaling

Op een later moment ben ik verder gaan praten. Zo heeft hij stap voor stap duidelijk gekregen wat de TOS voor hem is. Dit heeft tijd nodig gehad maar ook herhaling. Mijn zoon gaf aan dat hij wel goed kon praten maar dat hij langer moet nadenken over woorden. Dat hij woorden snel vergeet.

Op school hebben ze in groep 6 klassikaal besproken wat een TOS is. Mijn zoon begreep toen de verschillen tussen kinderen met TOS. Sommige kinderen in zijn klas hadden moeite met het uitspreken van woorden, dat had hij niet.

Beste vriend

Mijn zoon had een beste vriend, die bij ons in de straat woonde. Met hem heb ik ook een gesprekje gehad. Want hij merkte dat er iets aan de hand was. Met spelen kon mijn zoontje snel boos worden. En hij speelde natuurlijk met weinig woorden. Het vriendje had veel begrip en hield rekening met mijn zoontje in hun spel. En als hij te boos werd dan ging hij naar huis, om een dag later weer terug te komen.

Humor is ook belangrijk. Om dit [filmpje](#) kan mijn zoon bijvoorbeeld erg lachen. In het filmpje vergeet Jeroen van Koningsbrugge steeds het woordje kip.

